Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 39 (875) * joi 27 septembrie 1962 * 8 pagini, 30 bani

Un început bun

Școala de 8 ani nr. 11 din Capitală. Pe culoare domnește o liniște deplină. Se aude doar tic-tacul ceasului din perete. Copiii sînt la ore. Își însușesc primele cunoștințe.

Dar iată că se aude soneria și din clase ies copiii. La clasa a VII-a B, un grup de pionieri discută cu aprindere. Cîțiva colegi au primit primele note. Pionierul Lupan Mircea a fost ascultat la limba romînă și a primit nota 10. Ne-am apropiat de el, începînd o mică discuție:

Întrebare: N-ai vrea să împărtășești și cititorilor noștri din experiența ta în însușirea cunoștințelor?

Răspuns: Cu plăcere. Trebuie să vă spun mai întîi că de foarte mare folos îmi sînt notițele pe care le iau în ore. După ce ajung acasă de la școală, seara, caut să mă uit o dată prin ele. Dimineața învăț lecția din manual și apoi din nou revăd notițele. În felul acesta îmi fixez bine cunoștințele și obțin rezultate foarte bune. Și în anii trecuți am procedat la fel. Rezultatele? Numai note de 9 și 10. Astăzi am primit nota 10 la limba romînă. Aș dori mult ca și la chimie, noțiuni de contabilitate — materii noi în anul acesta — să obținem tot note bune.

Întrebare: Dar ceilalți colegi cum au început noul an școlar, tot cu note bune?

Răspuns: Zilele acestea au răspuns foarte bine Timer Victoria, Andreescu Cristina, Moldoveanu Anca și alții. De la colegii din alte clase am aflat că au mai primit 10 la istorie pioniera Dinuț Elena, clasa a VII-a A și 10 la limba romînă Andreescu Liliana și Pascu Gabriela, dintr-a VI-a B.

Întrebare: În clasă aveți, desigur, și colegi care în anii trecuți s-au descurcat mai greu cu învățătura. Ce aveți de gînd în anul acesta?

Răspuns: În primul rînd vom căuta să organizăm grupe de întrajutorare la învățătură încă de la început. În acest fel sîntem siguri că și colegii noștri Radu Petre, Fezi Ștefan, Melnic Ion și Ștefănescu Lucian vor obține de la început rezultate bune. Am dori ca Melnic și Ștefănescu să devină anul acesta pionieri. Detașamentul îi va ajuta cu drag.

E. ROȘCA

Cum îmi iau notițe

De un mare folos pentru însușirea cunoștințelor primite la ore ne este și caietul de notițe. De aceea, pentru a lua notițe bune este necesar ca în primul rînd să fii atent. De cum sună clopoțelul de intrare mă așez în bancă, îmi scot caietul de teme la obiectul respectiv și, bineînțeles, maculatorul.

Cînd începe predarea urmăresc cu atenție explicația tovarășului profesor, notez ordonat esențialul și copiez schema care este scrisă pe tablă. În felul acesta procedez la toate obiectele și, țin să vă spun, mi-am făcut cîte un maculator pentru fiecare materie.

Rezultatele? Sînt foarte bune. După citirea lecțiilor din manual, notițele mă ajută mult la fixarea cunoștințelor.

DANEȘ NICOLETA
cl. a VII-a D,
președinta detașamentului 10,
Școala medie nr. 2,
Bîrlad

PRIMA NOTĂ O NOTĂ BUNĂ

Una din condițiile importante ale însușirii cunoștințelor este atenția la ore.

Felul de a învăța al fiecăruia — o preocupare a tuturor!

REPORTAJ

Era după cîteva zile de școală. Disciplinați, pionierii și școlarii ascultau cu atenție explicațiile tovarășilor profesori. Primele rezultate, primele bucurii: Borisov Liuba, 10 la romînă, 10 la fizică. La fel, au obținut note de 9 și 8 pionierii Culea Dumitru, Ionescu Laurian, Lazăr Anișoara, Ciofălău Nicolae. A fost ascultat și Grigore Ion, dar... nu a primit notă.

— Ai început slab, i-a atras atenția tovarășul profesor.

Atît. În recreație însă...

— Nu a știut, au spus unii, doar oricui i se poate întîmpla. Important e că nu a primit notă rea.

— Asta e important? a ripostat Cojocaru Lucia. Învățătura e o îndatorire importantă și cine nu învață bine, nici nu va munci bine. Cînd am devenit pionieri ne-am angajat...

— Sigur, ne-am angajat să învățăm foarte bine, o susținu și Iacobescu Cristian. Ați auzit ce a spus Victor? (Dima Victor e președintele detașamentului claselor a VII-a). Anul acesta să facem totul, dar absolut totul pentru a nu avea nici un corigent și nici un repetent.

— Asta am spus-o și anul trecut, dar, din păcate prea tîrziu, interveni și Niculcea Anicuța. Anul acesta trebuie să trecem la îndeplinirea hotărîrii încă din primele zile. Așa că Grigore Ion e vinovat fără doar și poate, chiar dacă nu a primit o notă mică. Nu a știut pentru că nu a învățat, și aceasta e grav. Eu cred că trebuie să-i fie de învățătură.

...Iar detașamentului în întregime trebuie să-i fie de învățătură situația de acum un an. Nu după încheierea primului trimestru, nu după ce unii elevi au primit o sumedenie de note slabe să se ia măsuri. Detașamentul poate și trebuie chiar de la primele semne să-i ajute pe cei în cauză, de altfel din discuția purtată se vede că așa au și făcut. Grigore Ion nu a știut la fizică; i-au și atras atenția. Pricop Ion a întîrziat, a și fost criticat. Să nu treci cu vederea nici o abatere, cît de mică, aceasta înseamnă adevărata colegialitate, adevărata prietenie. Felul în care învață fiecare trebuie să fie o preocupare a întregului colectiv!

În detașamentul actualelor clase a VII-a, nici anul trecut pionierii nu au fost indiferenți. Dacă Saguna Maria a întîmpinat greutăți la matematică, Cojocaru Lucia a ajutat-o. La fel și Borisov Liuba pe Bujor Maria, Iacobescu Cristian pe Samandura Marica. Au mai dat ajutor, unuia sau altuia și Dima Victor, Țăranu Ancuța, Tudor Ion și alții. Dar ce a fost mai trist e faptul că unii din cei ajutați, de exemplu Dragomir Eugenia, care pînă la urmă a rămas repetentă, se baza numai pe ajutor.

— De ce nu ți-ai scris exercițiile? era întrebată Eugenia.

— Astăzi nu m-a ajutat nimeni...

Experiența aceasta trebuie să fie un avertisment pentru unii elevi. Ajutor nu înseamnă lipsă de gîndire. Ajutor înseamnă să înveți întîi temeinic de unul singur, să-ți scrii temele și abia după aceea să te întîlnești cu colegul cu care studiezi împreună.

Sau altceva. Borisov Liuba a ajutat-o, după cum v-am spus, pe Bujor Maria la limba rusă, iar aceasta a rămas corigentă la... fizică. Cojocaru Maria a ajutat-o pe Saguna Maria la matematică, iar ea a rămas corigentă la... muzică.

— Ce concluzie trebuie să tragem din toate acestea, Borisov Liuba?

— Că învățătura este o îndatorire importantă a fiecărui pionier și elev, că ajutorul, prin toate mijloacele, trebuie acordat încă din primele zile de școală, că cei care învață bine să împărtășească din experiența lor și celorlalți. Dar nu numai atît. Ideia că învățătura este o chestiune a întregului colectiv trebuie să stea la baza tuturor acțiunilor noastre.

Și președinta unității de la Școala medie din Medgidia are dreptate. Dacă în noul an școlar detașamentul claselor a VII-a va ține seama de toate acestea, și rezultatele vor fi cele dorite: nici un corigent, nici un repetent.

GETA COSTIN

Din viața pionierească

Adunarea pentru alegerea președintelui de detașament

Alegerea președintelui de detașament are loc îndată după perioada în care au fost aleși președinții grupelor din detașamentul respectiv. La adunarea pentru alegerea președintelui de detașament participă toți pionierii detașamentului. Mai iau parte instructorul de detașament — care conduce adunarea — tovarăși diriginți sau învățători ai claselor paralele din care fac parte pionierii detașamentului, precum și tovarășii din „Sfatul unității de pionieri".

Adunarea începe cu ceremonialul pionieresc, după care instructorul de detașament anunță scopul adunării.

Ia apoi cuvîntul președintele de detașament. El citește din jurnalul detașamentului și din jurnalul unității pasajele cele mai semnificative cu privire la acțiunile organizate de detașament, sau la care detașamentul a participat în cadrul unității. După aceea, pionierii își spun părerea despre activitatea detașamentului, fac propuneri în vederea îmbunătățirii programului de activități. **E bine ca pionierii să vină cu cît mai multe propuneri concrete, să arate ce acțiuni obștești doresc să se organizeze, cum pot contribui ei la înflorirea gospodăriei colective, la înfrumusețarea satului sau orașului, să-și spună părerea despre ce cred ei că trebuie să facă detașamentul pentru ca situația la învățătură să fie mereu mai bună, să arate ce excursii și drumeții vor să întreprindă pentru cunoașterea realizărilor regimului nostru democrat-popular, ce acțiuni sportive și cultural-artistice vor să se organizeze etc. Folosindu-se cele mai bune propuneri ale pionierilor, programul de activități e completat și supus spre aprobare adunării.**

După aceasta, se face propunerea celui care urmează să fie ales președinte de detașament. Dacă majoritatea pionierilor îl vor vota (aceasta se face prin vot deschis, adică prin ridicarea mîinii) el este declarat ales și tovarășul instructor înmînează gradul de președinte de detașament.

Apoi, tovarășul instructor face cunoscut adunării colectivul de conducere al detașamentului, care e format din președintele de detașament și președinții de grupă. La baza întregii munci a colectivului de conducere stă preocuparea de a organiza astfel activitatea detașamentului încît orice acțiune, orice activități să contribuie la educarea pionierilor în spiritul dragostei pentru patria noastră socialistă, al devotamentului nemărginit pentru înțeleptul conducător al poporului nostru, Partidul Muncitoresc Romîn.

A doua parte a adunării pentru alegerea președintelui de detașament constă într-un scurt program artistic, format din cîntece și poezii dedicate partidului, patriei socialiste.

În cercurile palatelor și caselor de pionieri, copiii desfășoară activități interesante, instructive. Datorită condițiilor existente aici, ei au posibilitatea să aplice în practică cunoștințele primite la școală, să-și însușească folositoare cunoștințe tehnice.

Cînd fiecare știe ce are de făcut...

Într-o bună dimineață, intrînd în școală, cei din-tr-a V-a B au avut de ce se mira: mai să nu-și recunoască clasa! E drept, și pînă atunci sala lor de clasă fusese bine îngrijită dar acum era, într-adevăr, strălucitoare. Cineva învelise ghivecele de flori în hîrtie colorată, ba chiar le și sporise numărul; același „cineva" înlocuise perdeluțele de anul trecut cu altele, noi, brodate cu iscusință; misteriosul „cineva" schimbase rama gazetei de perete, adusese un dulăpior elegant pentru păstrarea colecției de obiecte lucrate de pionierii detașamentului; tot el reparase cutia pentru cretă de la tablă, vopsind-o într-un albastru plăcut; același „cineva" fixase în perete, lîngă cuier, un raft cochet pe care se găseau cîteva creioane de rezervă, o ascuțitoare, hîrtie sugativă, o sticluță de cerneală, cîteva radiere.

— Cine a făcut toate astea?! s-au mirat copiii.

Răspunsul n-a întîrziat să vină și peste cîteva clipe pionierii grupei a doua erau călduros felicitați. A lor fusese ideea și tot ei o realizaseră dorind să-și înfrumusețeze clasa și, în același timp, să le facă o surpriză plăcută colegilor. Faptul că reușiseră atît de bine a fost explicat de către ceilalți copii în diferite feluri. Unii spuneau că se lucrase foarte mult, alții că pionierii grupei a doua sînt foarte pricepuți, alții că sînt perseverenți și așa mai departe. Adrian, președintele grupei respective, spuse:

— E adevărat, poate, dar principalul este că fiecare pionier din grupă a știut ce are de făcut, că am lucrat toți! Anișoara a croit perdeluțele, Marioara și Dorel le-au cusut, iar Lenuța, ajutată de mama ei le-a brodat. Ghivecele le-a învelit Nicușor, iar Gheorghiță, Andrei și cu mine am lucrat dulăpiorul, raftul de lîngă cuier și rama gazetei de perete. În sfîrșit, Liviu a vopsit ceea ce trebuia — și grozav am mai rîs văzîndu-l cu nasul roșu și cu urechile... albastre! Se poate spune că la această acțiune a grupei, fiecare pionier a contribuit, fiecare a știut ce are de făcut. De aceea, totul a mers, cum se spune, strună!

JOCURI PENTRU VOI

Tu știi?

La acest joc pot participa pînă la 7-8 copii. Ei se așază în jurul unui obiect — carte, pom, telefon etc. Rînd pe rînd, copiii vor rosti o definiție, o caracterizare a obiectului respectiv sau o comparație grăitoare, fără a spune însă denumirea propriu-zisă a obiectului. De pildă, dacă e vorba de un tei, primul poate spune: florile lui sînt plăcut mirositoare; al doilea: primăvara îi tăiem uscăturile; al treilea: ca să nu-i fie iarna prea frig, îi învelim tulpina cu trestie sau papură; al patrulea: la umbra lui e plăcut să stai; al cincilea: Eminescu a scris deseori despre el; al șaselea: lemnul lui e ușor și rezistent.

Timp de gîndire, 10 secunde. În caz că răspunsul trece de această limită, jucătorul respectiv iese din joc. Jocul e cîștigat de acela care dă cele mai multe definiții, caracterizări sau comparații sugestive din care să reiasă, fără a se pronunța denumirea propriu-zisă, despre ce obiect e vorba.

Mingea în cerc

Participanții la acest joc (10-15 la număr) formează un cerc. În mijlocul cercului stă un pionier care învîrtește — la început mai încet, apoi din ce în ce mai repede — o frînghioară la capătul căreia se află legat un săculeț de nisip (sau o minge de cîrpă).

Fiecare participant va căuta să sară în sus, în momentul potrivit, căutînd să nu fie lovit de frînghioară și săculeț. Jocul se poate desfășura în mai multe variante:

Varianta I-a: cine este atins primul, trece la centru și învîrtește el sfoara și săculețul;

Varianta a II-a: cine este atins primul este scos afară din joc; jocul continuă pînă rămîne în cerc un singur jucător care va fi declarat cîștigător;

Varianta a III-a: în cazul cînd sînt mai mulți participanți, cercul se formează din perechi sau chiar grupuri de cîte trei, care, ținîndu-se de mînă, caută să se ajute în a executa săriturile respective la timp.

PRIETENIE

Fluieraşu Mihai şi Stancu Vicenţiu se îndreptau spre casă discutînd.

— Ai văzut ce bucuroşi erau „puştii" din a treia cînd i-am vizitat în clasă? spuse Mihai.

— Le-a plăcut mult jocul pe care l-am organizat în recreaţia mare pentru ei, adăugă şi Vicenţiu.

— Eu cred că ar fi bine să organizăm mai multe activităţi interesante pentru ei, încheie discuţia Mihai.

A doua zi după-amiază, colectivul de conducere al detaşamentului se adună să discute propunerea lui Mihai. E adevărat că se hotărîse mai dinainte ca încă din prima zi de şcoală pionierii din clasa a VII-a să se ocupe de colegii lor mai mici dintr-a II-a şi a III-a. Nu se stabilise însă nimic concret. De aceea, adunarea colectivului de conducere a detaşamentului era bine venită.

— În primul rînd, începu să vorbească Ciubotaru Mariana, din a VII-a C, e necesar să ne ocupăm de felul cum învaţă cei mici, să le explicăm cum trebuie să-şi organizeze programul de lucru. Pentru aceasta cred că e bine să ne găsim fiecare dintre noi cîte un prieten printre ei. Eu m-am şi împrietenit cu Breia Elena.

— La unele acţiuni ale noastre ar trebui să-i invităm şi pe ei: în excursie la barajul hidrocentralei, de pildă, propuse şi Firtate Viorica.

Mihai ţinu să spună celor din colectivul de conducere al detaşamentului că trebuie organizate şi o serie de acţiuni speciale pentru şcolari.

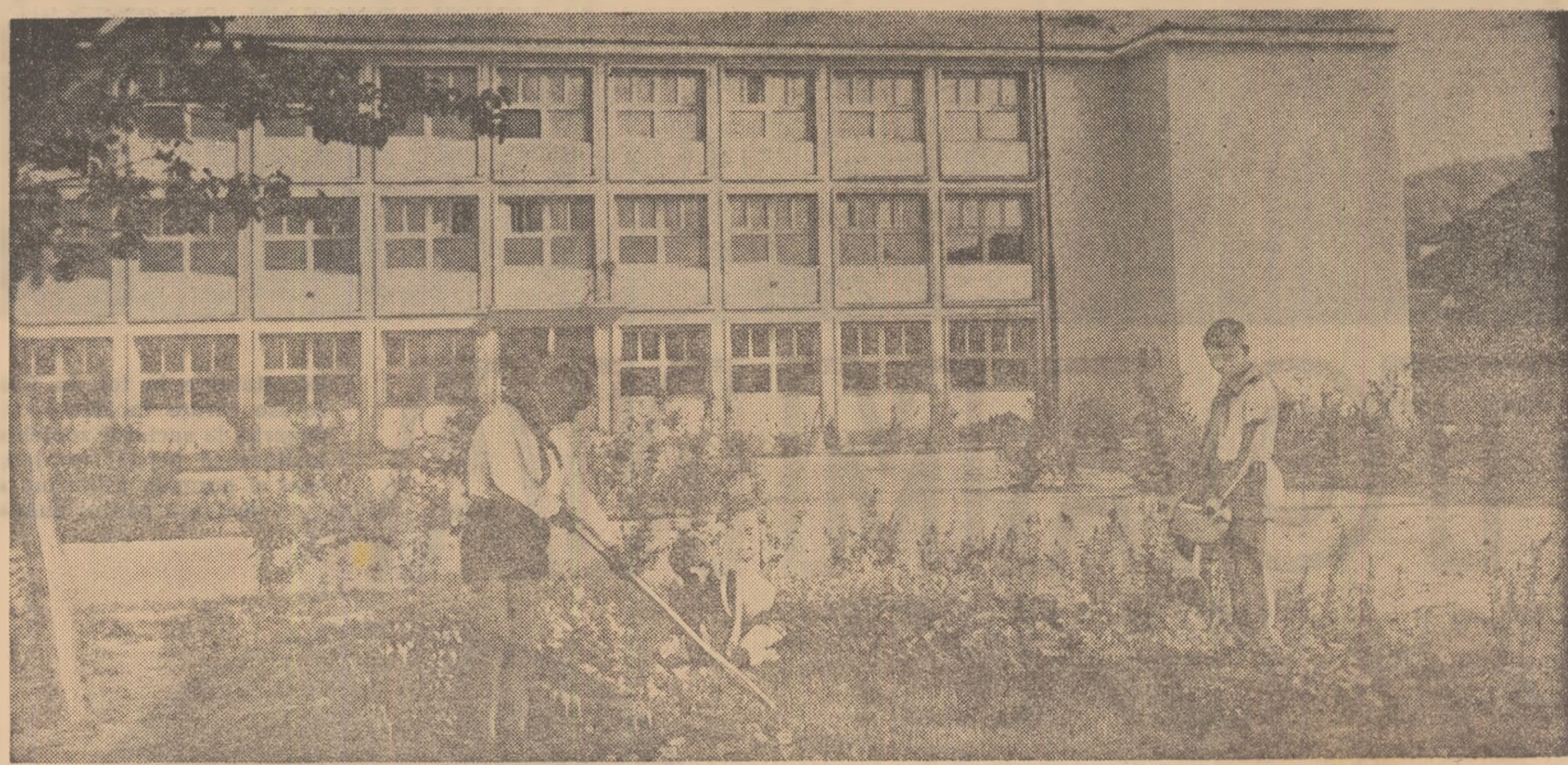
— Eu şi cu Stanca, ajutaţi de ceilalţi pionieri, am putea organiza foarte bine o seară de basme — Ion Creangă. La aceasta ne-am putea folosi şi de diafilmele pe care le avem la biblioteca şcolii. Apoi e bine să organizăm o adunare la care să vorbim şcolarilor despre simbolurile pionereşti. Va trebui — aceasta e deosebit de important — să le explicăm conţinutul angajamentului solemn, al chemării pionereşti... E de datoria noastră să-i pregătim cît mai bine pentru a deveni şi ei pionieri.

★

După cîteva zile de la adunarea colectivului de conducere al detaşamentului, pionierii din clasele a VII-a de la Şcoala medie din Bicaz au şi pornit la lucru. Ei doresc din toată inima ca prietenii lor, şcolarii, să devină adevăraţi pionieri. Se vor ocupa de ei cu toată dragostea.

R. ADRIAN

Grija pentru bunul obştesc este o preocupare care se află întotdeauna în atenţia pionierilor. Lor le-au fost dăruite nenumărate şcoli noi, dotate cu mobilier modern şi este firesc că ei doresc să-şi exprime mulţumirea nu numai prin note mari la învăţătură, ci şi prin felul în care păstrează şi îngrijesc bunul obştesc. In fotografie: Pionierii Şcolii de 8 ani nr. 1 din Braşov întreprind diferite acţiuni pentru înfrumuseţarea şcolii.

Detaşamentul şi preşedintele lui

Am în faţă jurnalul de detaşament din anul trecut, al claselor a V-a de la Şcoala de 8 ani din Bran. Am văzut şi celelalte jurnale de detaşament şi pot compara: detaşamentul lui Buricea Petre are cel mai frumos şi mai complet jurnal de detaşament. Il răsfoiesc şi aflu din el acţiuni pionereşti, problemele detaşamentului, activităţi — viaţa de un an a celor două clase — a V-a A şi a V-a B — care formau detaşamentul lui Buricea. De la începutul anului şcolar văd preocupare pentru prima sarcină pionierească: învăţătura. Rusu Rodica, Pomană Titus, Puşcaşu Dorin — pionierii cei mai buni la învăţătură — au venit în adunările de grupă unde au vorbit despre cum îşi întocmesc şi respectă programul zilei, despre importanţa luării notiţelor la curs.

Concursul „Cine ştie cîştigă" pe teme literare, cu întrebări cuprinzînd probleme din opera marelui scriitor Ion Creangă, între cele două clase ale detaşamentului, i-a preocupat mult pe pionieri, care s-au pregătit bine, şi au răspuns frumos la întrebările examinatorilor. Neculai Vasile de la B şi Pomană Titus de la A — cîştigătorii concursului — au dovedit de fapt că nu numai ei s-au pregătit bine, ci întregul detaşament.

Din filele jurnalului răzbate bucuria zilelor de excursii, de drumeţii. Sînt amintite în cuvinte frumoase excursiile la Sibiu, la Poiana Braşov unde au organizat jocuri pionereşti, drumeţiile de pe Măgura, Clincea, Zănoaga.

Răsfoiesc filă cu filă, citesc însemnările pline de emoţie sau de bucurie ale pionierilor, citesc nume de pionieri care au muncit mai bine în organizarea unei frumoase acţiuni pionereşti. Şi din tot ce au făcut pionierii în anul trecut mi se întregeşte în minte portretul preşedintelui de detaşament. Băiatul mic de statură, cu ochi vioi, mereu zîmbitor, pe faţa căruia citeşti gîndurile, pionierul bun la învăţătură, colegul care nu se descurajează în faţa greutăţilor întîmpinate de tovarăşii săi pe care-i ajută, stăpîn pe ceea ce ştia şi perseverent în ceea ce-şi propune, aşa este Buricea Petre. Şi pentru că totdeauna acţiunile organizate împreună sînt pe gustul copiilor, pentru că este un bun coleg şi prieten, pentru că totdeauna e perseverent, ştie să coordoneze activitatea tuturor — pentru toate acestea îl iubesc şi-l respectă colegii.

E. SKIBINSKY

FOILETON

O POVESTE CARE ÎNCEPE CU „...AM UITAT"

Povestea în întregime nu s-a petrecut demult, tare demult, nu începe ca toate poveştile cu a fost o dată, ci s-a întîmplat chiar anul trecut la Şcoala de 8 ani nr. 11 din Constanţa. Dar pentru că orice poveste are un sfîrşit, credeam că şi povestea aceasta terminată trist nu se va mai repeta. Dar am greşit. Ea a început şi anul acesta cu un „...am uitat".

Băcanu Ştefania, pentru că ea este „eroina" poveştii a venit la şcoală o dată cu toţi elevii. Cu toţii dar nu ca toţi. Tovarăşa profesoară explică lecţia, pionierii ascultă atenţi, notează.

— Dă-mi un creion, şopteşte Ştefania colegei. Pe al meu l-am uitat acasă...

Aşa şi-a început Ştefania noul an şcolar. Şi ce e mai trist e faptul că şi anul trecut povestea Ştefaniei a avut acelaşi început.

— De ce nu-ţi iei notiţe, Ştefania? a întrebat-o atunci tovarăşa profesoară.

— Astăzi mi-am uitat creionul acasă, a răspuns ea netulburată.

Dar pentru Ştefania astăzi se repeta mereu. În felul acesta Ştefania nu era atentă, deranja şi pe alţii. Colega, grijulie, pentru orice eventualitate a început să vină la şcoală cu două creioane. Acum însă...

— Ţi-ai scris temele, Ştefania? o întrebau colegele, tovarăşii profesori.

— Da, vă asigur, dar să vedeţi, tocmai astăzi mi-am uitat caietul.

— De ce nu porţi cravata? îi spunea tovarăşa instructoare.

— Să vedeţi... am uitat-o acasă...

Şi povestea începută a continuat tot anul şcolar. Pionierii nu au stat nepăsători. Blîndu Marcel, preşedintele grupei, i-a atras atenţia o dată, de două ori. Dacă a văzut că nu se îndreaptă a hotărît, împreună cu grupa, ca Stănescu Doina s-o ajute. Dar Ştefania... uita să se ducă la Doina. Se ducea atunci Doina la ea.

— Astăzi mă doare capul, nu pot învăţa.

— Am treburi, nu vezi? Lasă că începem de mîine.

Finalul poveştii credem că e limpede — 4 pe linie şi... Ştefania repetentă.

A început un nou an şcolar. Deşi povestea Ştefaniei are aceeaşi introducere, sperăm că atît cuprinsul cît şi finalul vor fi altele. Aceasta depinde în primul rînd de tine, Ştefania!

CRISTINA ANDREI

Recoltatul e în toi. În fiecare clipă, la pătule sosesc căruţe încărcate cu porumb. Ceva mai departe, la sectorul zootehnic, cîţiva colectivişti însilozează pepeni furajeri în amestec cu coceni şi porumb, asigurînd astfel o hrană foarte gustoasă pentru animalele colectivei.

TOAMNA în G.A.C.

Cînd am sosit pe dealurile de la Teslui, raionul Slatina, încă nu răsărise soarele, dar colectiviştii erau deja la lucru. Inginerul agronom, Constantin Teodorescu, un flăcău zdravăn, cu faţa şi braţele înnegrite de soare, se pregătea şi el să plece pe cîmp. Nu prea are vreme să stea de vorbă. Astăzi, ca şi ieri, ca şi mîine, mereu, e tare ocupat, căci prezenţa sa este necesară peste tot: şi la recoltatul porumbului, şi la însilozatul furajelor, şi la grădina de legume, şi la brigada de tractorişti.

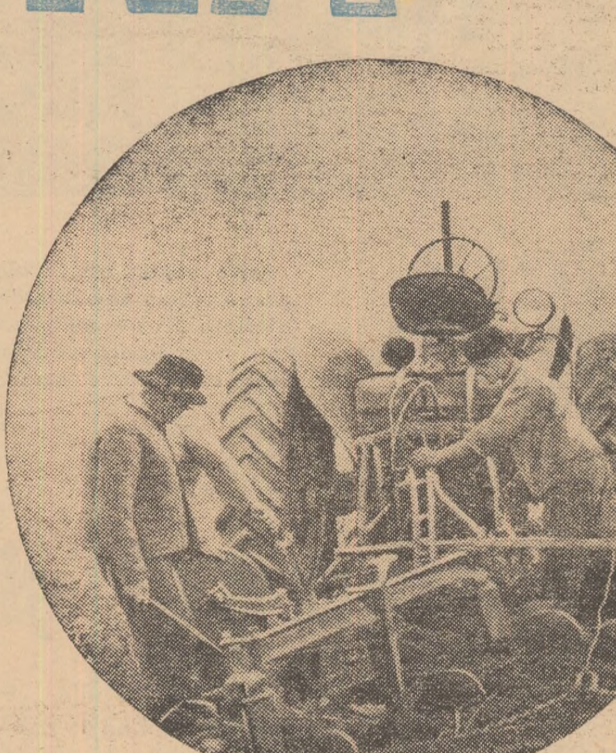
— Să mergem pe cîmp, mi-a propus el, şi pe drum vom sta de vorbă pe-ndelete.

Popas la brigada a IV-a

Am plecat. După vreun ceas şi mai bine de drum, am ajuns la Cherleşti-deal, acolo unde se află brigada a IV-a. Colectiviştii brigăzii au împînzit cîmpul: recoltează de zor porumbul. Pe drumeagul ce duce spre pătule, sosesc în fiecare clipă căruţe încărcate cu ştiuleţi mari, aurii.

Utemistul Ion Neaţă a sosit abia acum cu o căruţă de ştiuleţi. Pînă să-i vină rîndul la descărcat, dă o mînă de ajutor celor dinaintea sa. Brigadierul îl priveşte cu nespusă admiraţie.

— Harnic flăcău! spune el. Nu stă o clipă locului. Şi nu-i singurul care procedează astfel. Maria Ungureanu, Elena Cîţa, Florea Niţu, Nicolae Spirache, Nicolae Constantin, Ion Amza şi toţi ceilalţi colectivişti, tineri şi vîrstnici, din brigadă, au de muncă în perioada asta pînă peste cap: la cules porumb, la tăiat şi transportat cocenii. Altfel, nu prididim... Apoi pleacă şi el să ajute la depozitarea porumbului în pătule.

Pe tarlaua eliberată de coceni, tractorul duduie din plin. Peste cîteva zile, ogorul pregătit cu grijă şi atenţie îşi va primi sămînţa, care va da la anul rod bogat.

Pregătind recolta viitoare

Buni gospodari, colectiviştii din Teslui. Adunînd în hambare recolta din toamna asta, ei pregătesc totodată, cu grijă şi atenţie, recolta anului viitor. Într-o magazie, utemiştii Tudor Balasache, Constantina Calapod, Viorica Niţu şi alţii tratează grîul de sămînţă cu chimicale, iar în cîmp, pe terenurile eliberate de coceni, tractoarele conduse de Ion Militaru şi Marin Pavel duduie din plin. Inginerul se opreşte peste tot: controlează ce şi cum s-a muncit, dă indicaţii pentru viitor. Pe tarlaua unde peste cîteva zile va începe însămînţarea grîului de toamnă, inginerul poposeşte mai mult. Controlează adîncimea arăturii şi se declară mulţumit. Arătura este executată potrivit regulilor agrotehnice: de 26—28 cm.

Totuşi, bulgării parcă sînt prea mari! Inginerul îl cheamă pe tractorist şi se sfătuiesc împreună. Moş Dumitru Turmacu, aflat prin preajmă, îşi dă şi el cu părerea: „Sigur, bulgării trebuie sfărîmaţi mai bine, altfel n-o să putem semăna cum trebuie"...

După cîteva clipe inginerul hotărăşte: să se ascută mai bine cuţitele plugului iar după ce va termina de arat, tractoristul să facă o lucrare cu sapa rotativă.

Mîndria inginerului

De fapt, inginerul Teodorescu nu mi-a mărturisit că grădina de legume a colectivei ar fi mîndria lui. Dar din felul in care vorbea se vedea limpede că era tare mîndru de tot ce s-a realizat aici. Pentru că grădina de legume a adus anul acesta venituri care i-au uimit pe toţi: peste 1 000 000 lei. Să vedeţi cum a fost. La Teslui s-au cultivat şi pînă acum roşii, dar aceleaşi soiuri şi după metode cunoscute din moşi-strămoşi. În primăvara asta, inginerul a adus în colectivă un nou soi de roşii timpurii — Bizen 10. Cultivate pe o suprafaţă de 18,5 ha şi îngrijite după toate regulile agrotehnice, roşiile au dat o recoltă record: peste 30 de tone la hectar. Dar nu numai atît. Pe terenul unde au fost roşii timpurii, s-a cultivat varză, conopidă, ridichi care vor fi recoltate în curînd şi trimise la Slatina şi Piteşti. Deocamdată, la grădină se recoltează tot roşii. Zeci de colectivişti tineri şi vîrstnici: Florea Andrei, Gh. Roşu, Corina Ursu, Viorica Bădescu şi mulţi alţii, încarcă cu roşii căruţă după căruţă. Mircea Dadu, un colectivist în vîrstă, cunoscut la Teslui ca unul dintre cei mai buni grădinari, se opreşte o clipă din lucru şi spune cu subînţeles:

— Ne dăduşi de furcă, tovarăşe inginer.

— Cum adică? se miră inginerul.

— Păi cu roşiile astea. Nu mai prididim cu adunatul lor!

Ion Cioacă, brigadierul legumicol, intervine şi el în discuţie.

— E drept, am cam avut de furcă cu roşiile, dar munca ne-a fost răsplătită cu vîrf şi îndesat: de-aici am scos milionul. Şi se bucură din toată inima.

I. ANDREI

Inginerul agronom C. Teodorescu şi brigadierul legumicol Ion Cioacă cercetează cu atenţie stadiul de coacere al guliilor din noua recoltă.

FLORI PENTRU CAMELIA

În fiecare zi, Neguţ Florea vine la uzină cu un sfert de oră înainte de intrarea în schimb. Aşa s-a obişnuit. Parcă nici n-ar putea să-şi înceapă lucrul pînă nu are totul aranjat în desăvîrşită ordine. De obicei intră prin atelierul termic, trece pe lîngă cuptoarele în continuu încinse şi se opreşte la strungul lui semiautomat, în atelierul finiţie. Nu de mult însă, luna trecută, Neguţ s-a abătut de la acest obicei. La uzină a sosit tot cu un sfert de oră mai devreme, dar de data aceasta a trecut prin intrarea principală a „Sectorului 3 racorduri speciale" unde se află panoul cu fotografiile fruntaşilor. S-a oprit o clipă în dreptul panoului, s-a uitat la fotografia lui, i-a făcut semn ştrengăreşte cu ochiul şi i-a mai tras în glumă un bobîrnac peste geamul panoului cam în dreptul nasului.

— Ei, acum să te vedem, fruntaşule...

Bucuria ce-i lumina chipul comunica fără voia lui, tovarăşilor de muncă, existenţa şi noutatea unui eveniment important. Poate faptul că inovaţia sa, lineta cu rulmenţi pentru uşurarea fixării piesei la strung, la care a lucrat împreună cu Nicolae Sivu şi Ana Marin, oameni din brigada sa, ajutaţi şi de un alt strungar Tadeus Mendelovski, s-a dovedit a fi foarte utilă. Sau poate că studiind ca de obicei metodele folosite de alţi strungari fruntaşi i-o fi venit o nouă idee pe care e nerăbdător să o aplice.

Poate şi una şi alta.

Ajuns în faţa strungului său, îl salută prieteneşte:

— Ce mai faci „Sentinel?" Ia să văd cum arăţi! Ţin-te bine frăţioare că azi sîntem în formă...

În formă era Florea Neguţ cam de mult. Nu degeaba avea fotografia la panoul de onoare.

Cînd a fost primit în partid, Neguţ Florea şi-a propus să muncească în aşa fel încît să dovedească ori cînd că e demn de calitatea sa de comunist. Şi a dovedit.

După ce a terminat cu pregătirea obişnuită înainte de începerea lucrului, Neguţ îşi freca mîinile mulţumit şi se adresează strungului.

— Gata, şefule... Începem. Ia să vedem, trecem de 122%?

Atît se angajase Florea Neguţ la începutul lunii să realizeze: 122%.

...La sfîrşitul lunii, în dreptul numelui lui Florea Neguţ, graficul arăta: realizare 176%.

— Acesta este rezultatul aplicării inovaţiei? l-au întrebat unii tovarăşi de-ai săi.

— În parte! Şi rezultatul inovaţiei, însă şi darul meu pentru fiica mea nou născută. Flori pentru Camelia!

Tîrgovişte, Uzinele Metalurgice de Utilaj Petrolifer

M. CĂLIN

ZIUA CONSTITUȚIEI R.P.R.

La 24 septembrie, poporul nostru a sărbătorit zece ani de cînd Marea Adunare Națională a adoptat Constituția Republicii Populare Romîne. În legea de bază a țării — Constituția — își găsesc oglindirea transformările adînci, revoluționare înfăptuite sub conducerea înțeleaptă a partidului în primii ani ai construcției socialiste, marile drepturi și libertăți cucerite de oamenii muncii de la orașe și sate prin lupta și munca lor de zi cu zi. Constituția R.P.R. demonstrează convingător, fără putință de tăgadă, superioritatea democrației socialiste față de falsa democrație burgheză. Exprimînd noile relații de producție statornicite în țara noastră, la baza cărora stă proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, Constituția R.P.R. proclamă că în țara noastră puterea aparține oamenilor muncii, că cetățenilor țării le este asigurat dreptul la muncă, la învățătură, la odihnă, libertatea cuvîntului etc. Dar fiecare din aceste drepturi este nu numai consfințit prin lege, ci și există, e o realitate vie. Astăzi fiecare cetățean al țării are dreptul să muncească pentru binele său și al patriei, să-și ridice necontenit pregătirea profesională, să învețe în sutele de școli și facultăți ce-i stau la dispoziție. Constituția R.P.R. proclamă, de asemenea, că lupta pentru apărarea păcii constituie temelia politicii externe a statului nostru. Și, într-adevăr, R. P. Romînă își aduce din plin contribuția pe arena internațională la lupta pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

Liber și stăpîn pe soarta sa, poporul nostru, mîndru de victoriile înfăptuite sub conducerea partidului, merge cu pași hotărîți pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

★

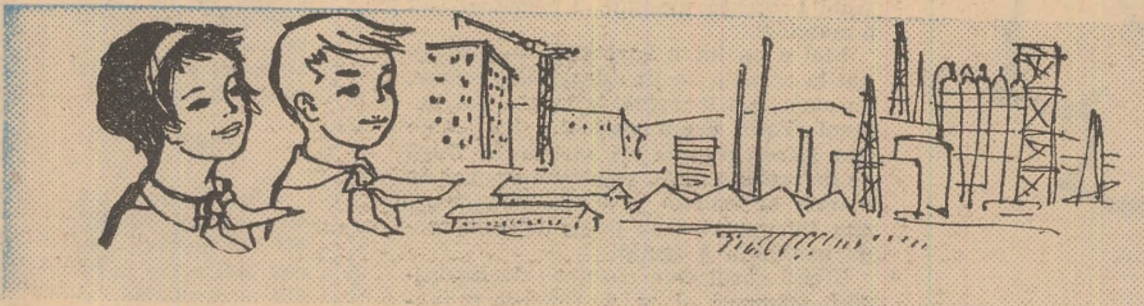
● *Anul acesta, statul a alocat peste 500 milioane lei pentru lărgirea spațiului de școlarizare.*

● *În acest an s-au construit în întreaga țară peste 5 400 săli noi de clasă.*

● *La 15 septembrie a.c., prin grija partidului și a guvernului elevii din clasele I-a — a VII-a au primit gratuit peste 17 400 000 de manuale școlare.*

Aspect de la consfătuire.

In zilele de 21—22 septembrie a avut loc întîlnirea conducătorilor organizațiilor de copii din țările regiunii Balcanilor și zona Mării Adriatice

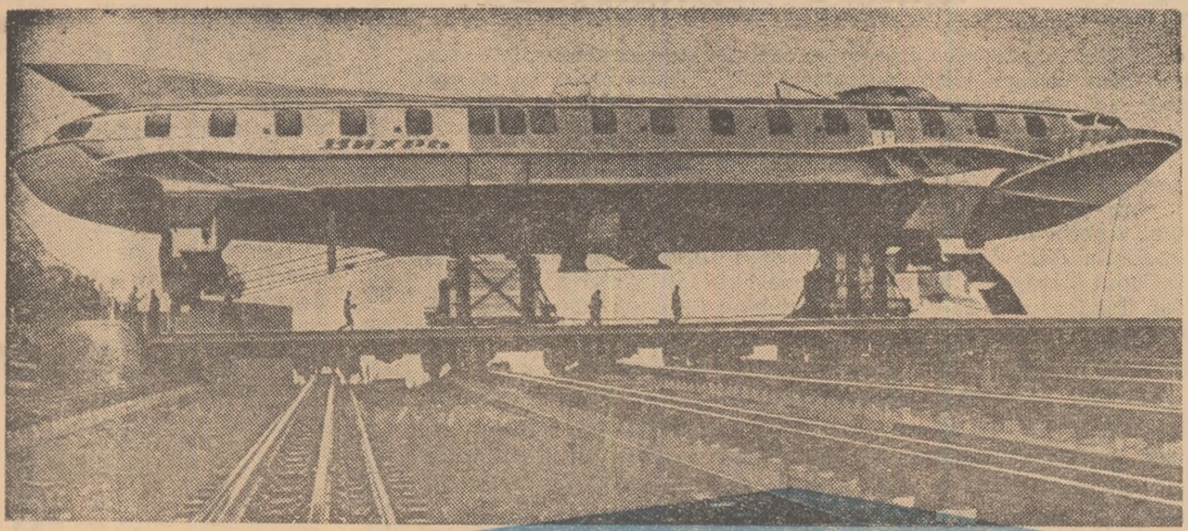
COMUNICAT

În zilele de 21—22 septembrie a.c., a avut loc la București întîlnirea conducătorilor organizațiilor de copii din țările regiunii Balcanilor și zona Mării Adriatice. La lucrările întîlnirii au luat parte reprezentanți ai organizațiilor de copii din R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Cipru, R.P.F. Iugoslavia, Italia și R.P. Romînă. A participat, de asemenea, un reprezentant al Comitetului Internațional pentru Mișcările de Copii și Adolescenți (C.I.M.E.A.).

Intîlnirea care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, a dezbătut rolul organizațiilor de copii în educarea copiilor în spiritul ideilor păcii, respectului reciproc și al înțelegerii între popoare. Ea a prilejuit un rodnic schimb de experiență cu privire la metodele folosite și rezultatele obținute de organizațiile respective în activitatea de educare a copiilor. Subliniind importanța deosebită pe care o reprezintă pentru viitorul popoarelor educarea tinerei generații, întîlnirea a demonstrat unitatea de vederi și hotărîrea organizațiilor participante, de a milita consecvent pentru intensificarea educării copiilor în spiritul ideilor păcii, ale libertății, independenței naționale, împotriva imperialismului agresiv, în spiritul respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Participanții la întîlnire au subliniat încă o dată hotărîrea de a întări și pe viitor colaborarea în vederea unei mai bune cunoașteri reciproce, a dezvoltării prieteniei dintre copiii țărilor lor, pentru a contribui și pe această cale la eforturile ce se depun pentru transformarea regiunii Balcanilor și Mării Adriatice — care a cunoscut multe războaie distrugătoare — într-o zonă a păcii, fără arme racheto-nucleare, zonă a bunei înțelegeri și prieteniei între popoare.

Din țările socialiste

În Uniunea Sovietică a fost construit de curînd noul vas de pasageri „Vihri" prevăzut cu zbaturi subacvatice. El a fost realizat după proiectul elaborat de un colectiv de ingineri și tehnicieni condus de talentatul constructor Rostislav Alexeev. Vasul are o capacitate de 300 de locuri și poate atinge o viteză de 70 km pe oră, avînd posibilitatea ca din apele fluviale să intre în cele marine.

În ultimii ani, în raionul Karlovy-Vary (R. S. Cehoslovacă) construcțiile capitale au cunoscut o largă dezvoltare. Au fost reconstruite întreprinderi cu vechi tradiții în producția de bunuri de larg consum. De pildă, a fost construită o fabrică de porțelanuri la Bozice și un combinat de preparate de carne la Groznetin.

Numai în împrejurimile orașului Karlovy-Vary au fost construite 3 800 de apartamente — de 4 ori mai multe decît s-au construit între anii 1948—1952.

★

Pentru alimentarea cu apă a stepei Gulingiin Tal din R. P. Mongolă s-a început recent construirea unui sistem de irigații. Lucrarea, care urmează să fie efectuată în decurs de 6 ani, constă dintr-un canal lung de 179 km, pentru a cărui realizare vor fi săpați 2,2 milioane m c de pămînt și turnați 3 000 m c de beton armat.

După părerea specialiștilor, investițiile făcute în construirea acestui sistem de irigații vor fi amortizate în cursul a șase ani după darea lui în exploatare.

Prin această construcție se vor iriga 127 000 ha de pășuni și mii de ha de suprafețe arabile.

DE PE GLOB • DE PE GLOB • DE PE GLOB • DE PE GLOB

Nu sînt locuri, nici fonduri

Săptămînalul „l'Humanite Dimanche" publică un comentariu referitor la situația grea în care se află învățămîntul în Franța, arătînd printre altele:

„Situația învățămîntului este deosebit de grea, mai ales în ceea ce privește școlile pentru cei în vîrstă de 14 ani. Zeci de mii de adolescenți nu vor putea fi primiți în școli. Chiar și centrele de ucenici (denumite azi, școli tehnice, le sînt astăzi închise. Motivul este: la Paris și în departamentul Senei nu sînt locuri pentru 23 000 de tineri și tinere (din totalul de 50 000) proveniți din familii de muncitori, dornici de a învăța o meserie. Nu sînt locuri nici pentru acei elevi, din această categorie, care au trecut cu succes examenul de admitere! Miile de familii care bat drumurile la „centrele de informații și înscriere în școli" deschise în ajunul începerii anului școlar, își pun cu neliniște întrebarea: „Ce să facem cu copiii noștri?".

Diferitele guverne care s-au succedat timp de 15 ani au sacrificat intenționat viitorul învățămîntului aventurilor lor ruinătoare în Indochina și Algeria.

Bugetul pe anul 1963 arată din nou preferințele guvernului. Din cei 500 miliarde franci necesari învățămîntului, guvernul a acordat numai 275 miliarde franci. În schimb, sînt prevăzute 450 miliarde franci pentru construirea uzinei atomice militare de la Pierrelatte".

A fi profesor în Coreea de sud...

Ziarele sud-coreene relatează tragica întîmplare a profesoarei Choi Yung Ki, de la Școala industrială superioară din Taegu. Profesoara lucrează de peste 15 ani în învățămînt. Într-una din zile, în timp ce preda o lecție în fața elevilor, a leșinat din cauza foamei. A fost dusă la spital, unde nu a primit însă nici o îngrijire, întrucît nu avea cu ce plăti. Cazul acestei profesoare nu constituie o excepție. După cum subliniază ziarul sud-coreean „Ryungnan Ilbo", „toți învățătorii și profesorii sud-coreeni sînt într-o situație la fel de grea".

Ghinionul noului născut

Un locuitor din orașul Chatel-sur-Moselle (Belgia) a hotărît să dea fiului său numele de Fidel Castro. Autoritățile municipale au refuzat însă să înregistreze copilul cu un astfel de nume, scrie la 21 septembrie ziarul belgian „La Wallonie". Autoritățile și-au motivat refuzul prin faptul că noul născut nu are nici o asemănare cu revoluționarul cuban.

Probabil că funcționarii municipali consideră că pentru a purta numele lui Fidel Castro, noul născut ar fi trebuit să aibă... barbă.

De la FLOAREA SOARELUI la ULEI

„Aici a fost un cîmp...

...un cîmp imens. Cine ar fi zis, că într-un timp atît de scurt, se va ridica aşa mîndreţe de fabrică ?" — spune Ioan Lazăr, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. pe fabrică, şef de tură la secţia termocentrală. În priviri îi licăreşte mîndria cînd vorbeşte despre uzina la a cărei temelie a pus şi el cărămizi.

Anul trecut, cu ocazia expunerii tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej în faţa activului de partid al regiunii Iaşi — îşi aminteşte — s-au arătat obiectivele cele mai importante de construcţie ale regiunii. Aci s-a vorbit şi despre fabrica de uleiuri vegetale Unirea — Iaşi, a cărei construcţie începuse în iulie 1961. Acum a intrat complet în funcţiune. Procesele de lucru sînt mecanizate şi automatizate. Să vedem dar prin ce locuri şi prin ce împrejurări trece floarea-soarelui pînă să ajungă ulei.

Prima staţie

Vagoanele încărcate cu floarea-soarelui au sosit pînă la secţia Casa de maşini. De aci, seminţele se descarcă şi trec prin două bunchere 8. Un elevator le urcă la etajul III de unde sînt deversate în buncherul 10. Apoi ele vor cădea în sagenta, care nu e altceva decît un aparat mare unde seminţele trec prin sită şi ventilator, sînt curăţate de coajă şi de praf.

Trebuie să ştiţi că e o privelişte încîntătoare această hală cu maşini colorate şi lumină fluorescentă. Adevărată lume de basme în care se făureşte o realitate mai încîntătoare decît orice poveste.

Interesante sînt separatoarele pneumatice, care prin nişte lopeţi dinţate sortează sămînţa curăţată după greutate.

Dar floarea-soarelui nu se opreşte la această primă secţie. Să nu ne oprim nici noi. De la casa de maşini să mergem împreună cu miezul curăţat, decojit, spre nişte prăjitoare (cuptoare) mari (4 la număr) unde miezul se prăjeşte şi apoi ajunge în presă. De aci iese uleiul brut de presă.

Ţara culorilor

Ţevi mai înguste, mai groase, brăzdează pereţii. Ţevi multicolore. E importanta secţie de extracţie, unde se prelucrează materialul presat, sau brochenul cum i se mai spune. Extractorul, răcitorul de şrot, uscătoarea — toate au un colorit viu, atractiv. Să nu credeţi că aceste aparataje au fost vopsite în culori diferite numai pentru a încînta ochiul. Nu. Tot ce e colorat cu roşu indică aburii, verdele apa, bleul — aerul, iar ţevile de culoare brună arată prezenţa uleiului, a benzinei sau a mescelei.

Mai e un lucru important de menţionat la această secţie : deşi hala e mare, cu etaje, aci lucrează în total... doi oameni. Totul e automatizat. La etaje sînt întrerupătoare de securitate. Dacă se defectează ceva, printr-un semnal de alarmă se anunţă şi de la un asemenea întrerupător se poate opri întreaga instalaţie a secţiei.

Uleiul brut este curăţat de impurităţi, mirosuri şi acizi graşi la rafinărie. Aci se produc procesele de neutralizare, filtrare, albire şi dezodorizare. O parte va trece în ulei comestibil pentru îmbuteliat, iar alta pentru margarină.

Aburul în ajutorul distilatorilor

„Centrala termică este poate cea mai importantă secţie — ne destăinuieşte Ioan Lazăr, secretarul U.T.M. Fără aburi nu merge nimic, se opreşte fabrica. Rafinarea, prăjirea, distilarea, extracţia — toate se fac cu ajutorul aburilor".

În sala de cazane sînt 3 cazane mari care dau cîte zece tone aburi pe oră la 350° C şi presiune de regim 16 atmosfere.

Într-una din zile s-a întîmplat însă o defecţiune neprevăzută. Avaria de pe conducta de abur ar fi putut stagna toată producţia dacă Ioan Lazăr, Gheorghe Dascălu (unul dintre cei mai buni fochişti), Nicolae Cosma şi alţi cîţiva muncitori n-ar fi intervenit. Ei au lucrat mai bine de două ore în condiţii foarte grele, au înlocuit şuruburi, conducta spartă, iar avaria a fost remediată şi nu a stagnat fluxul tehnologic.

Lăsînd în urmă înaltele turnuri bleu, întreaga feerie luminată de neon, am plecat cu o adîncă recunoştinţă faţă de cei care au ridicat frumoase fabrici şi care făuresc pe zi ce trece noi frumuseţi. Încă o realizare cu care se mîndreşte regimul nostru democrat-popular, încă un lăcaş de făurire a bogăţiilor patriei noastre socialiste, încă o uzină care vă aşteaptă şi pe voi, muncitorii de mîine, făuritori de noi minuni.

ECATERINA BOKOR

Ştiaţi CA...

...floarea-soarelui are aceeaşi denumire în toate limbile globului ? Şi că atunci cînd a fost adusă din Noul Mexic de către spanioli a fost semănată în grădina botanică din Madrid ca plantă ornamentală — iar în secolul al XVIII-lea s-a încercat folosirea seminţelor ei drept înlocuitor de cafea ?

...dintre ruinele Pompeiului, a fost dezgropat un stup original, în formă de vas cu două mînere, cu mai multe compartimente ?

...în fiecare an, se evaporă 500 000 de km cubi de apă, cea mai mare parte din ea revenind apoi pe pămînt sub formă de ploi, grindină sau zăpadă ?

...cuprul şi manganul influenţează creşterea griului şi a altor numeroase plante ? Astfel, datorită lipsei de cupru, tulpinele grîului, orzului, secarei, nu pot susţine greutatea spicelor, iar atunci cînd observăm că pe frunzele de varză, sfeclă sau ovăz, apar pete galbene, faptul se datoreşte lipsei manganului din organismul acestor plante.

...pe lacurile pe care înoată raţele, se pot prinde mai mulţi peşti ? Unii oameni de ştiinţă explică acest fapt arătînd că păsările scormonind fundul lacului, îl afinează şi, tot datorită lor, în ape se adună îngrăşăminte pentru peşti, ceea ce provoacă înmulţirea acestora.

In luna octombrie pe loturile experimentale

Pretutindeni, în pepiniera de pomi, în livadă şi vie, în grădina de legume şi flori micii naturalişti au foarte mult de lucru

Pepiniera de pomi îi *aşteaptă cu o serie de lucrări cum ar fi : strîngerea frunzelor căzute şi arderea lor ; entru combaterea bolilor şi insectelor dăunătoare ; verificarea şi înlăturarea tuturor legăturilor făcute cu ocazia altoiului pentru a înlătura sugrumarea pomilor ; muşuroirea pomilor în regiunile cu ierni aspre pentru a feri altoii de îngheţ, arătura adîncă sau săpatul cu casmaua şi lăsarea bulgărilor peste iarnă pentru a se mărunţi prin acţiunea îngheţului şi dezgheţului ; îngrăşarea solului cu bălegar de grajd etc.*

Livada de pomi îşi *arată şi ea pretenţiile sale. Ultimele fructe oferite ca dar micilor naturalişti pentru hărnicia lor cer să fie recoltate. Este vorba de soiurile tîrzii de mere şi pere care se vor recolta şi se vor pune la păstrare. Frunzele căzute în livadă se vor strînge cu grebla şi se vor arde. În continuare, terenul se ară sau se sapă adînc cu casmaua, lăsîndu-se în bulgări peste iarnă şi se îngraşe cu bălegar de grajd şi îngrăşăminte chimice greu solubile. Spre sfîrşitul lunii, tulpinele pomilor tineri vor fi învelite cu tulpini de floarea-soarelui, coceni de porumb sau alte materiale pentru a fi ferite de iepuri sau alte animale rozătoare.*

Plantaţiile de vii *nu trebuie nici ele uitate. Ele oferă micilor naturalişti plăcerea de a recolta ultimele soiuri de struguri cu coacere tîrzie şi de a le pune la păstrare peste iarnă. În plus, plantaţiile de vii au nevoie şi de alte lucrări cum sînt : completarea golurilor în viile tinere ; tăierile de uşurare care se aplică spre sfîrşitul lunii cu scopul de a înlesni îngropatul viei ; arătura adîncă de toamnă ; aplicarea îngrăşămintelor organice şi a celor minerale greu solubile ; îngropatul sau muşuroitul viţei de vie (după regiune) pentru a o feri de îngheţurile din timpul iernii etc.*

Grădina de legume şi flori are nevoie de mai multe lucrări. Acum se scot aracii din culturile de tomate, fasole şi mazăre urcătoare pentru sămînţă şi se pun la păstrat ; se strîng vrejii de tomate, vinete şi ardei şi se distrug prin ardere ; se recoltează rădăcinoasele (morcov, pătrunjel, păstîrnac, sfeclă etc.) şi se pun la păstrare ; pînă la 20 octombrie se plantează pătrunjelul, păstîrnacul, varza şi ceapa pentru sămînţă, se prăşesc şi se plivesc culturile de toamnă de spanac, salată şi ridichi de lună ; se recoltează şi se pun la păstrare vărzoasele (varza, conopida, gulia) se execută arături adînci de toamnă ; se fac adăposturi la crizanteme pentru a le feri de îngheţ ; se plantează în grădină la locul definitiv panselele, părăluţele şi nu-mă-uita ; se scot din pămînt florile nerezistente la îngheţ şi la brumă şi se plantează în ghivece, punîndu-se apoi la iernat în casă, răsadniţe reci, sere sau pivniţe ; se scot florile bulboase nerezistente la ger (gladiole, tuberoze) şi se pun la păstrare ; se scoate lanna indica şi se pune la adăpost. La fel şi gherghinele sau dăliile.

Ing. I. ROVENŢA
Şeful Staţiunii micilor naturalişti, Palatul pionierilor București

E interesant noul număr al gazetei de perete. Pionierii clasei a VII-a A de la Şcoala de 8 ani nr. 87 din Capitală îl urmăresc cu atenţie.

Rodica despre programul zilei

Prima zi de şcoală a trecut repede, repede de tot. Revederea cu colegii de clasă, împărtăşirea impresiilor din vacanţă, serbarea, prima lecţie... Toate ne-au bucurat atît de mult încît nici n-am observat cum a trecut timpul. Pentru că încă de pe acum să obţin numai note bune, m-am gîndit ca încă din prima zi de şcoală să-mi folosesc cît mai bine timpul. De aceea, m-am hotărît să-mi întocmesc un program al zilei, ca şi în alţi ani. Vreţi să-l aflaţi şi voi? Iată-l. Dimineaţa, deşteptătorul mă trezeşte fix la 7. Imediat deschid larg geamul. E foarte plăcut aerul proaspăt al dimineţii. Cu geamul deschis execut gimnastica de dimineaţă timp de 15 minute. Îmi fac patul, mă spăl şi-mi iau gustarea de dimineaţă. Înainte de a începe să-mi pregătesc lecţiile îmi place să-i ajut mamei la cumpărături, curăţenie şi alte treburi gospodăreşti. Aceasta pînă la orele 8,30. Apoi, pînă la 11,30 îmi pregătesc lecţiile. Mai întîi, îmi pregătesc tema la matematică. Apoi învăţ la fizică, după care îmi trec tema pe caietul de curat. După ce-mi pregătesc temele la aceste două materii care mi se par mai grele încep să învăţ la geografie, istorie, limba romînă şi celelalte. Pentru a-mi însuşi cunoştinţele, citesc mai întîi din manual, apoi recitesc notiţele de la ore. Desenul îl las la urmă. Ţin să vă spun, dragi prieteni, că după ce pregătesc tema la fiecare obiect, fac şi cîte o pauză de cîteva minute. Astfel nu obosesc niciodată. În zilele cînd avem organizate la şcoală adunări, învăţare de cîntece şi jocuri noi sau alte acţiuni pionereşti, folosesc timpul de la 11,30 pînă la ora 12,30. De la 12,30 pînă la 13 iau masa şi mă pregătesc pentru şcoală. Seara, după ce mă întorc acasă, mă spăl, stau la masă şi apoi mă joc sau citesc o carte.

Acesta este programul zilnic pe care mi l-am întocmit. E bun? Voi cum vi l-aţi întocmit? Aştept să aflu şi părerea voastră.

Pe curînd... şi spor la învăţătură!

RODICA

Sport

Nu de mult, pe terenul sportiv din comuna Dozeşti, raionul Olteţu s-a desfăşurat un meci de fotbal viu disputat. Cine a jucat? Pionierii Şcolii de 8 ani din comună, împreună cu prietenii lor, pionierii din comuna Giuleşti. *Scorul s-a încheiat cu 4-1 în favoarea pionierilor din Dozeşti. Printre jucătorii care au marcat cele 4 goluri se află pionierii* Briceag Ion *şi* Chiţuruşi Cornel.

La întrecerile de atletism care au avut loc la Şcoala de 8 ani din comuna Lujerdiu, raionul Gherla, *s-au remarcat următorii pionieri: La proba de alergare băieţi:* Mureşan Vasile, Mezei Emil, Suciu Felician şi Bota Alexandru. La săritura în lungime fete: *Tătar Elena care s-a clasat pe locul I a sărit 3,33 m, iar Chiorean Ancuţa 3,25. La băieţi rezultatul cel mai bun a fost obţinut de pionierul Suciu Felician, cu 4 m.*

Pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Josenii Bîrgăului, raionul Bistriţa *îndrăgesc mult jocurile de volei, handbal şi oină. O dată cu începerea noului an şcolar ei au început antrenamente susţinute în vederea întrecerilor sportive între detaşamente care vor începe în curînd.*

• ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI •

• Încă din primele zile ale noului an şcolar, pionierii Şcolii de 8 ani nr. 14 din Oradea au început pregătirile pentru alegerea activului pioneresc. Pînă acum au pus la punct caietele de grupă şi jurnalele de detaşament. Pentru camera pionierilor pe care o vor amenaja în noul local de şcoală, în care se vor muta în curînd şi care va avea 24 de clase, au început să lucreze lozinci şi fotomontaje cu aspecte din viaţa fericită a copiilor din patria noastră.

In curînd, alegerile noilor active pionereşti

• La Şcoala medie nr. 5 din Constanţa, **pionierii se pregătesc pentru programele artistice pe care le vor prezenta în zilele alegerilor. Brigada artistică a unităţii şi corul învaţă noi cîntece şi recitări. La adunarea pentru alegerea preşedintelui unităţii vor invita în mijlocul lor pe tovarăşul Gheorghe Iacob, secretar al Comitetului orăşenesc P.M.R.-Constanţa.**

• „Să alegem în activul pioneresc pe cei mai buni pionieri" este titlul unui articol de la gazeta de perete a unităţii de la Şcoala de 8 ani nr. 2 din Cluj. **În cinstea alegerilor activului pioneresc, pionierii acestei unităţi au lucrat lozinci şi un frumos panou cu aspecte din viaţa pionierilor din R.P.R., au pus la punct caietele de grupă.**

• ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI •

Dragi cititori,

Vă reamintim condiţiile de participare la concursul „Constructorii iscusiţi", organizat de revista „Cravata roşie":

1. Pot participa la concurs toţi pionierii şi şcolarii pînă la clasa a VII-a inclusiv.

2. Se poate participa individual sau colectiv, pe grupe de pionieri, pe detaşamente sau numai 2—3 pionieri laolaltă.

3. Participanţii sînt obligaţi să trimită una din lucrările indicate în suplimentul apărut în numărul 6 al revistei.

4. Lucrările pentru concurs vor fi întovărăşite de o adeverinţă vizată de directorul şcolii sau instructorul superior.

Concursul se încheie la data de 1 decembrie 1962.

Pionieri şi şcolari! Trimiteţi cît mai repede lucrările.

Iată şi premiile care vă aşteaptă:

— 2 premii I: aparate de radio cu tranzistori.

— 2 premii II: biciclete.

— 4 premii III: aparate de fotografiat şi ceasuri de mînă.

— 10 menţiuni: echipament sportiv şi stilouri.

„CRAVATA ROŞIE"

Colţul corespondentului

Prietene corespondent,

Noul an şcolar va fi pentru tine un minunat prilej de a ne povesti în scrisorile tale despre întîmplările minunate ale vieţii pionereşti de fiecare zi pe care le trăieşti în mijlocul colegilor din grupă, detaşament, din întreaga unitate.

E bine ca atunci cînd ne scrii despre o acţiune să-ţi aduni date cît mai multe, să-ţi notezi cu atenţie numele pionierilor care s-au evidenţiat şi apoi să te aşezi la masa de scris, să povesteşti cît mai frumos ceea ce ai văzut. E bine să fii atent şi să scrii ordonat, fără greşeli de ortografie, iar adresa de pe plic să fie completă.

Asemenea scrisori primim în fiecare zi de la mulţi pionieri. Milac Florian *din* comuna Calomfireşti, *regiunea* Bucureşti, Ardeleanu Aurora, *din* Oradea, Erdei Elisabeta *din* Timişoara, Racheleanu Ion *din comuna* Jijila, *regiunea* Dobrogea, Olteanu Titina, *comuna* Gruia, *regiunea* Oltenia, *sînt doar cîţiva dintre pionierii care ne scriu corespondenţe frumoase şi interesante. Sînt însă şi alţii care în scrisorile lor lasă greşeli de ortografie, mănîncă litere, scriu neglijent... Acestora le dorim mai multă atenţie.*

Şi acum cîte ceva despre tematică. Am dori ca în viitorul cel mai apropiat să primim la redacţie scrisori despre primele rezultate la învăţătură, despre pregătirile pe care le faceţi în cinstea alegerilor pionereşti, primele adunări interesante... E bine să ne descrii pe larg felul în care contribuiţi voi la înflorirea gospodăriei colective, ce acţiuni patriotice, vizite şi drumeţii organizaţi.

Îţi dorim succes şi aşteptăm pe curînd veştile!

REDACŢIA

O LECŢIE DE CHIMIE

Întîmplare în două tablouri de Vintilă Ornaru

Personajele: IONESCU NICĂ — elev în clasa a VII-a
IONESCU DIDUŢA — colegă cu Nică
POŞTAŞUL — un om de vreo 50 de ani

Tabloul I

Decorul: Acasă la Ionescu Nică. O încăpere mobilată simplu. Două uşi, una în stînga, alta în spatele scenei. În dreapta o fereastră mare, cu perdele. La ridicarea cortinei scena e goală. Afară plouă. Din cînd în cînd răzbat în încăpere ecourile unor tunete îndepărtate. După cîteva clipe se aude prelung soneria de la intrare. În cadrul uşii din stînga, apare Ionescu Nică, un băiat de vreo 14 ani, îmbrăcat ca acasă. Se repede să deschidă uşa de la intrare dar cînd ajunge în dreptul ei, ezită. Soneria continuă să sune. În sfîrşit, Nică se hotărăşte şi deschide. În cadrul ei, apare silueta unei fete ascunsă într-o manta de ploaie.

NICĂ: **(serios, ca şi cînd nu l-ar cunoaşte pe noul venit).** Pe cine căutaţi?

DIDUŢA: **(mirată).** Nică, ce e asta? **(dîndu-şi jos gluga de pe cap).** Cum pe cine caut? **(Dînd să intre).** Pe tine te caut.

NICĂ: **(cu intenţia de a-i închide uşa în nas).** Nu sînt acasă!

DIDUŢA: **(împingînd uşa cu putere).** Lasă glumele, Nică **(înaintînd în încăpere, cu ton de imputare).** După ce te aştept ca o caraghioasă să ne facem lecţiile împreună aşa cum am hotărît în faţa grupei şi vin la tine, pe ploaie, tu... Te rog să mă tratezi măcar ca pe un musafir. **(Pune pe masă o servieta pe care o scoate de sub mantaua de ploaie).**

NICĂ: **(întorcîndu-i spatele).** Cu dumneata, domnişoară Lavoisier, nu am ce discuta. Punct!

DIDUŢA: **(scoţîndu-şi mantaua şi aşezînd-o pe un scaun).** Ba ai ce discuta, fiindcă trebuie să învăţăm la chimie.

NICĂ: **(bătînd nervos dintr-un picior).** Un asemenea fenomen n-o să se întîmple niciodată.

DIDUŢA: Ba o să se întîmple! Chiar în cursul săptămînii viitoare ai să încasezi la chimie un 9.

NICĂ: Ce vorbeşti? Mi-l dai tu?

DIDUŢA: Nu eu, ci tovarăşa profesoară. Eu n-o să fac nimic altceva decît să-ţi dau o mînă de ajutor.

NICĂ: **(în culmea enervării).** Iar începi? În general n-am nevoie de ajutorul nimănui şi în special nu am nevoie de ajutorul dumitale. Şi apoi mai e încă ceva: eu n-am cap pentru chimie! Mie mi-e de ajuns şi 6. **(Diduţa strîmbă din nas).** Nu strîmba din nas că ştiu eu ce spun. Dacă ar fi vorba de istorie... **(deodată).** Ia ascultă, Ionescu Diduţa... La urma urmei, cum mai ai îndrăzneala să-mi ciocăni la uşă după ce ţi-ai bătut joc de mine în faţa unei clase întregi?

DIDUŢA: Sînt gata să-mi cer scuze, am făcut-o într-o clipă de enervare.

NICĂ: Puteai să-ţi păstrezi enervarea pentru acasă. **(Sieşi).** Auzi, lume, dacă s-a mai pomenit una ca asta! După ce o rog să-mi sufle la extemporal, şi la extemporal tace ca un melc şi nu-şi ridică nici nasul din hîrtie, dumneaei începe cu reproşurile, îmi toarnă un tămbălău... **(fomfăit)** „să-ţi schimbi numele, Ionescu Nică, atîta vreme cît nu eşti în stare să iei la chimie nici măcar un 7, să-ţi schimbi numele... că eu nu suport să am un coleg pe care-l cheamă ca şi pe mine, Ionescu"... Şi asta, cu martori, în faţa a şaptezeci şi două de perechi de ochi şi de urechi. **(Direct, Diduţei).** Dacă nu suporţi, stimată tovarăşă, n-ai decît să ţi-l schimbi dumneata.

DIDUŢA: Nu am motive. Eu n-am pătat cu nimic onoarea numelui meu. Pe cînd tu...

NICĂ: A... va să zică ai venit să mă insulţi din nou şi asta în casa mea! Te rog, sfîrşeşte o dată că altminteri te invit să-mi închizi uşa pe dinafară.

DIDUŢA: Atît ţi-ar mai lipsi!

NICĂ: Crezi că n-am curaj?

DIDUŢA: Încearcă! **(Soneria începe să sune din nou).**

NICĂ: Ai un noroc formidabil! **(Se duce să deschidă uşa).**

POŞTAŞUL: **(un om de vreo 50 de ani în uniforma respectivă, cu o tolbă de scrisori agăţată de gît, din uşă).** Poşta vă rog! **(îi întinde lui Nică o ilustrată).**

NICĂ: **(După ce parcurge ilustrata cu privirile, citeşte tare).** „Salutări viforoase de pe crestele Caraimanului — Maia". **(Diduţa tresare. Nică spre poştaş).** Nu cunosc nici un fel de Maia. Ai greşit adresa, nene Voicule. Ilustrata asta e pentru Ionescu de la scara A, iar aici sta Ionescu de la scara B.

POŞTAŞUL: **(oftînd).** De ce nu vă schimbaţi, bre, numele ca să-mi uşuraţi traficul poştal?

DIDUŢA: Asta i-am spus-o şi eu, cu altă ocazie.

NICĂ: **(de sus).** Domnişoară Lavoisier, ia-ţi te rog ilustrata şi... **(iese glonţ pe uşa din stînga).**

DIDUŢA: **(repede).** Nică...

POŞTAŞUL: Da' ce s-a întîmplat?

DIDUŢA: **(pe urmele lui Nică).** Nică, n-am vrut... **(drept răspuns, Nică îi trînteşte uşa în nas).**

POŞTAŞUL: **(scărpinîndu-se încurcat după ceafă).** Mi se pare c-am făcut-o de oaie.

DIDUŢA: Dumneata nu. Eu. Uf, ce caracter nesuferit am! Da să ştii că n-o fac decît din intenţii nobile.

NICĂ: **(scoţînd capul pe uşa pe care a dispărut poştaşul).** Nea Voicule, cu dumneata n-am nimic. **(Diduţei).** După ce ieşi, te rog să verifici dacă ai închis bine uşa. Şi de mîine să ştii că nu mai stăm în aceeaşi bancă. Mă mut! Adio! **(trînteşte uşa şi dispare).**

DIDUŢA: **(luîndu-şi servieta de pe masă).** Bine, bine... o să verific **(sieşi).** Şi totuşi, trebuie să fac ceva. **(Către poştaş, în şoaptă).** Mi se pare c-o să am nevoie şi de sprijinul dumitale.

POŞTAŞUL: **(arcuind pieptul).** Gata, s-a făcut, poşta e totdeauna la datorie.

DIDUŢA: **(în şoaptă poştaşului).** Nene Voicule, eşti de acord să înveţi o lecţie de chimie?

POŞTAŞUL: I-auzi colo, să vedem despre ce e vorba...

DIDUŢA: Atunci... **(îl ia de braţ şi o pornesc amîndoi spre ieşire).** O să-ţi explic chiar acum...

Cortina

Tabloul II

Decorul: Acelaşi. Fereastra e luminată de razele soarelui de amiază. La ridicarea cortinei, Nică stă la masă. E adîncit în lectura unei cărţi. Din cînd în cînd, închide cartea şi memorează în şoaptă.

NICĂ: **(memorînd).** „Hidrogenul este foarte răspîndit în natură. El reprezintă cam unu la sută din greutatea tuturor elementelor" **(deschide cartea să constate dacă a reţinut bine. Bucuros).** Exact. Pînă aici, nota 10. **(Către o persoană imaginară).** Ţi-arăt eu ţie, domnişoară Lavoisier... **(Soneria de la intrare începe să sune. Nică lasă cartea, o ascunde sub faţa de masa, îşi astupă urechile cu palmele, adresîndu-se din nou aceluiaşi personaj imaginar).** N-ai decît să suni. Nu deschid. **(Soneria continuă să sune, Nică îşi dezlipeşte palmele de la urechi).** N-auzi că nu vreau să-ţi deschid? Nu-mi place chimia şi pace. N-am cap pentru chimie. Şi nici urechi pentru insultele chimiştilor. **(Se repede la uşă şi după ce-o dă larg de perete se retrage cîţiva paşi şi rămîne cu picioarele răschirate şi cu mîinile în şold, gata de atac).** Ce-ţi mai pofteşte inima, domnişoară Lavoisier? **(În cadrul uşii nu e nimeni).** Hai, nu te ascunde că ştiu eu cine eşti!

POŞTAŞUL: **(apare în cadrul uşii cu tolba de scrisori agăţată de gît şi cu un colet sub braţ).** Nu e nici o domnişoară Lavoisier.

NICĂ: A... dumneata erai, nene Voicule?

POŞTAŞUL: Eu! Era cît pe-aci să fac calea întoarsă. **(Intră în încăpere şi pune coletul pe masă, după ce aruncă o privire conspirativă peste umăr, spre uşă).** Am un colet pentru persoana dumitale.

NICĂ: **(mirat).** Pentru mine? De la cine?

POŞTAŞUL: **(căutînd să descifreze scrisul de pe colet).** De la „Societatea naţională pentru chimie şi fizică". **(Arată spre colet).** Aşa scrie!

NICĂ: **(uluit).** Nu se poate!

POŞTAŞUL: Care va să zică, mă contrazici în exerciţiul funcţiunii. Binee... **(îi întinde o hîrtie).** Semnează de primire. **(explicativ, în vreme ce Nică semnează).** Nimerisem cu el dincolo, la Ionescu de la scara A. Ca de, aşa se întîmplă dacă nu vreţi să m-ascultaţi şi să vă faceţi măcar unul din voi schimbarea de nume. Şi...

NICĂ: **(curios).** Şi?

POŞTAŞUL: Nici un şi!... Ciutanca aia pe care ai pus-o alaltăieri să-ţi închidă uşa pe dinafară a luat coletul, l-a răsucit pe toate feţele, şi m-a mînat... cu căldură, încoace. „Nu-i pentru noi, nea Voicule, e pentru Ionescu Nică de la scara B. Că numai Ionescu Nică **(apasă voit pe cuvinte)** are relaţii cu „Societatea naţională de chimie şi fizică".

NICĂ: Aşa ţi-a spus?

POŞTAŞUL: Da! Şi-şi muşca buzele de ciudă. **(Repede).** Da' să ştii că nu-ţi poartă pică. **(Bătîndu-l pe umăr).** Te ştiu băiat bun. Nu se face să-i buşeşti omului uşa în nas mai cu seamă cînd omul ţi-este coleg şi vine la tine cu intenţii... nobile...

NICĂ: **(începînd să desfacă pachetul).** Intenţii nobile... M-a jignit crunt, nea Voicule, şi asta în faţa a şaptezeci şi două de perechi de ochi şi de urechi. **(Desfăcînd mai departe coletul).** Da' multe cămăşi mai are!

POŞTAŞUL:... **(văzîndu-l pe Ionescu Nică, că bruschează coletul).** Uşurel, că e fragil.

NICĂ: De unde ştii?

POŞTAŞUL: **(doct).** Orice colet trebuie tratat cu binişorul, adică cu politeţe... Altminteri, explodează! O ştiu din proprie experienţă.

NICĂ: **(frămîntat de alte gînduri).** Şi ce ţi-a mai spus?

POŞTAŞUL: Cine?

NICĂ: Colega mea.

POŞTAŞUL: A... mai nimic. A zis că ea are sarcini precise şi că tu eşti niţel cam încăpăţînat. Da' că încolo eşti băiat bun.

NICĂ: **(explodînd).** Vezi cum îşi permite să mă jignească şi în continuare? Cică încăpăţînat!

POŞTAŞUL: Nu, frate, adică vrei să zici că nu eşti încăpăţînat? Cum nu eşti cînd persoana vine să te ajute şi tu o dai pe uşă afară!

NICĂ: N-am nevoie de ajutorul nimănui. **(Desface mai departe pachetul).** Am să-ţi dovedesc că pot să fac faţă situaţiei şi fără ajutorul domnişoarei Lavoisier.

POŞTAŞUL: **(luminîndu-se).** Ei, aici îmi placi, numai să poţi, că de... nu toată lumea are cap pentru chimie.

NICĂ: **(rîzînd).** Asta-i o invenţie de-a mea. Ştiu eu că dacă înveţi serios... **(dintr-odată).** Da' cine mi-o fi trimis mie coletul ăsta?

POŞTAŞUL: Nu-ţi spusei? Societatea naţională...

NICĂ: **(tot despachetînd dă la iveală nişte vase de sticlă, cîteva eprubete, o sticlă de acid clorhidric, cîteva bucăţele de zinc. Luîndu-le şi aşezîndu-le pe masă).** Un adevărat laborator! Vase de sticlă, eprubete, **(citind pe o sticlă).** Acid clorhidric.

POŞTAŞUL: **(cu subînţeles).** Tot ce trebuie ca să faci faţă la lecţia de mîine.

NICĂ: **(fără să prindă aluzia, rîzînd).** Exact! Tot ce trebuie ca să producem hidrogenul în laborator. **(Repede, către poştaş).** Vrei să-ţi fac o demonstraţie?

POŞTAŞUL: Fă-o, dar fii atent să nu sărim în aer. **(Se piteşte pe după masă).**

NICĂ: Da' fricos mai eşti! **(repede).** Şi de unde ştii ca s-ar putea să sărim în aer?

POŞTAŞUL: **(scoţînd capul de sub masă).** Din experienţa proprie, ca mai înainte de a veni încoace mi s-a mai făcut o demonstraţie.

NICĂ: **(uluit).** Unde?

POŞTAŞUL: **Cum? unde? (îi ia gura pe dinainte).** La Societatea aia naţională... şi nu-mi mai pune atîtea întrebări că mă-ncurci, uit lecţia.

NICĂ: Nene Voicule, dumneata îmi ascunzi ceva.

POŞTAŞUL: Eu? Nici vorbă! Ia să-mi spui repede ce rezultă din unirea zincului cu acidul colhidric? Să vedem, ştii?

NICĂ: Ce iese din unirea zincului...

POŞTAŞUL: Da, da, da!

NICĂ: **(făcînd un efort de îndire).** Acid clorhidric cu zinc dă... bicarbonat de zinc plus hidrogen.

POŞTAŞUL: **(strîmbîndu-se)** Bicarbonat de zinc? Parcă nu e bine. **(către uşă).** Diduţa taică, vino încoace, vino încoace ciutanca moşului, şi descurcă lucrurile că s-au încurcat, şi Societatea naţională o să ne-atingă cu nota 2.

NICĂ: **(întorcîndu-se brusc spre uşă).** Va să zică...

DIDUŢA: **(din cadrul uşii).** Acid clorhidric plus zinc, dă clorură de zinc plus...

POŞTAŞUL: Asta era, frate, clorură de zinc...!

NICĂ: **(către poştaş după o pauză).** Şi cu Societatea naţională de fizică şi chimie, cum rămîne?

POŞTAŞUL: Păi, eu ştiu? Întreab-o pe Diduţa.

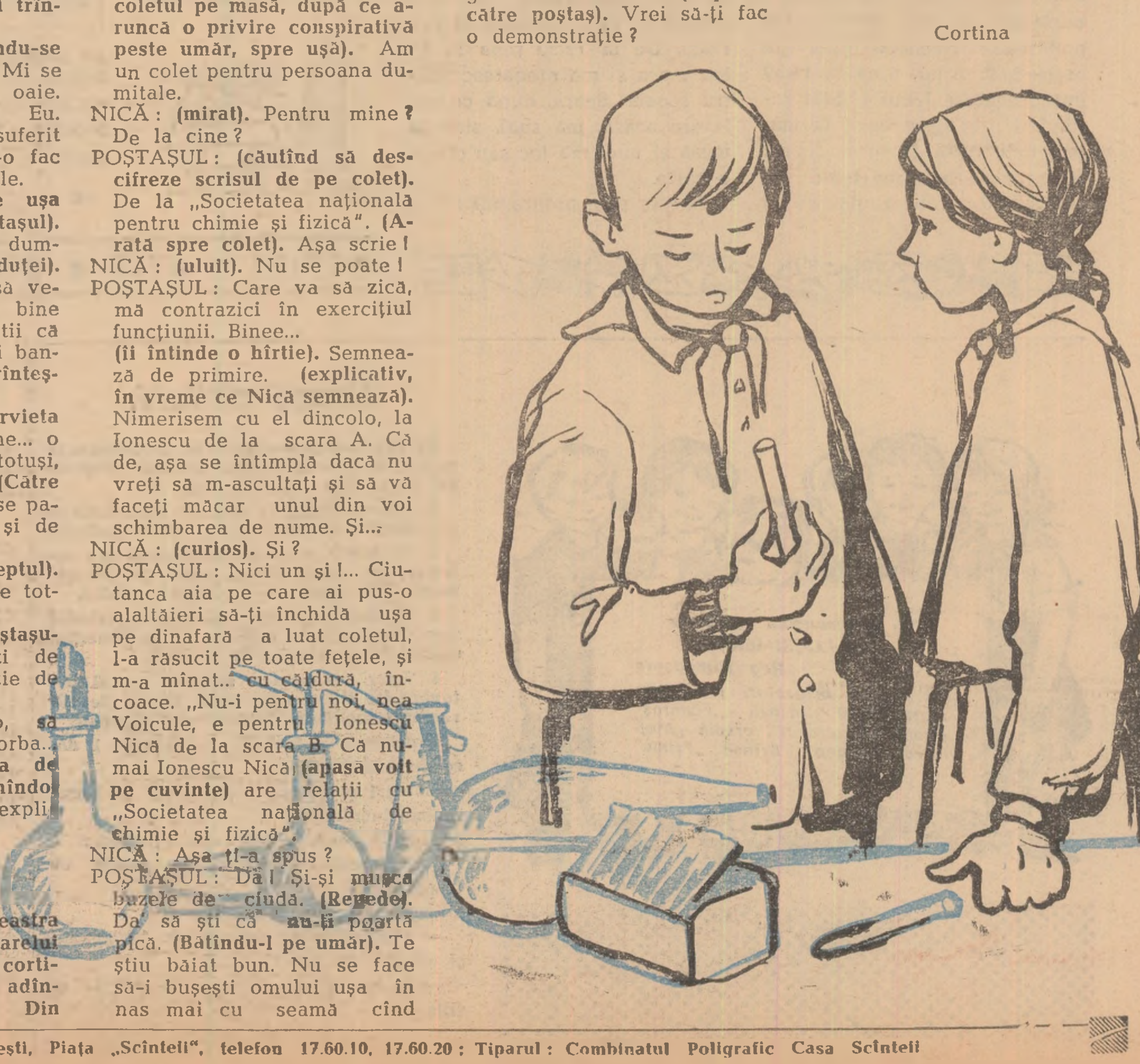
DIDUŢA: Rămîne că nu trebuie să te laşi niciodată bătut. Şi eu cînd primesc o sarcină, mi-o duc totdeauna la îndeplinire.

POŞTAŞUL: Asta aşa-i!

NICĂ: Cu alte cuvinte... **(poştaşului).** Te-ai aliat cu domnişoara Lavoisier.

POŞTAŞUL: Pardon... Cu Ionescu Diduţa care are 10 la chimie şi foarte multe intenţii nobile, chit că te mai pune cîteodată să-ţi schimbi numele. Dar asta am făcut-o şi eu numai aşa, ca să simplific traficul poştal. **(Către sală).** Frumoasă mai este şi chimia asta!

Cortina

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii